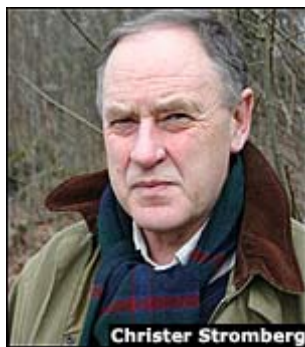

Debatt: 84 procent är emot vargen enligt ny studie

Publicerad: 6 december 2004

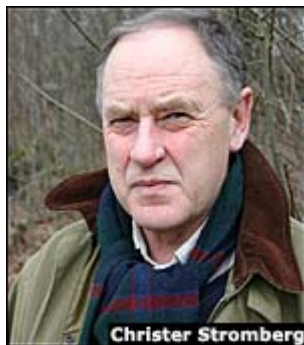
Författare: Fredrik Norman

En helt dagsfärsk studie visar att väldigt många utanför Stockholmsområdet känner oro för rovdjur. Enligt Christer Stromberg, lokal debattör och aktiv i rovdjursdebatten, har hela 84 % av befolkningen utanför Stockholm en negativ inställning till rovdjur. Trots detta tas inte glesbygdsbefolkningens känslor för vargen på allvar, menar Stromberg i sin senaste debattartikel, som mycket bygger på den studie professor Runar Brännlund vid Umeå Universitet sammanställt.

Debattartikel

Vargkramarna med media och den politiska makten i ryggen vädrar morgonluft. Ni verkar tro att glesbygdsbefolkningens kritik och motstånd börjat ebba ut. Men ack, vad Ni bedrar er.

Era argument att "fler hundar dör i trafiken", att "getingar är farligare än vargar, fler dör av getingstick" o.s.v. visar en avgrund av okunskap om glesbygden. Vargen skapar känslor av oro, obehag och rädsla. D.v.s. försämrad livskvalitet. Det är ovidkommande hur befogade eller obefogade dessa känslor är.

Glesbygdsbefolkningen har nonchalerats, inte tagits på allvar.

Ingen social hänsyn har tagits. Trots denna behandling har glesbygdsbefolkningen ensidigt sökt samråd och arrangerat möten där makthavarna bjudits in. Det som framförts har i huvudsak varit självklara och högst rimliga krav. Nämligen att vargar som river tamboskap och beter sig avvikande ska få skjutas och att detta ska behandlas på regional nivå. Likaså att nödvärnslagen självklart ska innebära att man ska få skydda sin tamboskap och hundar utan några rituella regler. Ett allmänt krav har varit att vargstammen ska vara jämt fördelat över landet. Likaså att den hårt inavlade vargstammen (helsyskon som föräldrar) med ett etappmål på 200 och slutmål på 500 individer istället borde hanteras mer humant. D.v.s. att friskt blod blandas in vilket skulle innebära att en livskraftig vargstam inte behövde uppgå till fler än kanske 100 individer. Är dessa krav så hemska och orimliga? Krav har framförts på nolltolerans d.v.s. inga vargar. Ett krav som borde respekteras och inte hånas. Speciellt då en purfärsk studie av professor Runar Brännlund, Umeå Universitet (kostnad 1.780.000 kr i skattepengar) visar att 51 % indikerar ett nej till rovdjur och att av de övriga 49 % så bor 80 % i Stockholm. Med andra ord indikerar 84 % utanför Stockholm ett nej till rovdjur.

Makthavare och forskare brukar på möten fråga efter hållbara argument mot vargen.

- Det finns ingen specifik utrotningshotad Skandinavisk vargstam. Enligt Grimsöforskare kommer vargen från öst. I Ryssland finns redan ca. 40 000 st sådana vargar.
- Det finns inga tvingade krav att vargen ska finnas i Sverige. Andra EU-länder har valt att inte ha varg.
- En stor majoritet bland glesbygdsbefolkningen är emot den förda vargpolitiken.
- Förra året kostade vargen 130 miljoner i skattepengar enligt makthavarna själva. Huvuddelen av vargen finns i Bergslagskommunerna. Hur många skulle inte vilja byta ut vargarna mot byskolor, kulturskolor etc. ?

Så den relevanta motfrågan blir: Kan Ni komma med hållbara argument för vargen som balanserar den försämrade livskvaliteten i glesbygden och i så fall varför ett etappmål på 200 och slutmål på 500 vargar?

Christer Stromberg

Östra Bohr, Lindesberg

[Svar från Lars Nyblom](#), Rovdjursansvarig i Riksföreningen Hänsynsfull Jakt.

Källa: LindeNytt.com

<https://lindenytt.com/nyheter/debatt-84-procent-ar-emot-vargen-enligt-ny-studie/>